

Rapunzel

Lidt før Youtube blev opfundet, fik et ægtepar en lille datter. De elskede datteren højt, og de ville gøre alt for hende. Hun havde det sødeste lille værelse med en dejlig barneseng, hvor pigen tit lå om aftenen og kaldte på sine forældre.

“Moooo-ar? Faa-aaar?”

Igen og igen kom de ind til hende og spurgte, hvad der var i vejen.

“Hvad laver I?” spurgte den lille pige.

“Shhh. Ti nu stille og læg dig til at sove. Far og mor har travlt med at lave arbejde. Vi er jo nødt til at lave det om aftenen, hvor du sover. Det forstår du godt, ikke?”

Den lille pige nikkede uden at forstå og stirrede med de smukkeste blå, uskyldige øjne op på den voksne.

Moderen sukkede og gik ud af værelset igen. Hun satte sig ind til computeren ved siden af faderen og loggede på sin spilleprofil. “Vinder du noget?” spurgte hun sin mand, som sad dybt opslugt af skærmen.

“Nej,” svarede han. “Men det er lige ved, at jeg får jackpot. Jeg skal bare fange fire krystaller mere, så vinder jeg. Jeg er nødt til at bruge 200 kroner for at købe energi til at fortsætte.”

“Jamen, så køb for 500 kroner, så kan du flytte halvdelen over på min spillekonto. Jeg kan købe en opgradering til min landsby. Hvis jeg opgraderer, så kan jeg nemlig vinde over min næste modstander. Det er helt sikkert. Jeg har væddet ret meget på, at jeg vinder.”

“Den kan jeg ikke,” svarede faderen. “Der er kun 300 kroner tilbage på bankkontoen.”

“Jamen, jeg mister 1000 kroner, hvis jeg ikke vinder,” sagde moderen ophidset.

De to forældre kiggede længe på hinanden og besluttede sig for at bruge nogle af pengene fra børneopsparingen. Ellers ville de jo miste endnu flere penge. Men som det næsten altid går i spil, så skete der noget, der bare ikke skulle ske. Aften efter aften kiggede de to forældre på deres fælles bankkonto og blev enige om, at det var OK at bruge lidt flere af pengene til at spille for. De kunne bare ikke lade være. Først var det børneopsparingen, så var det børnepengene fra kommunen og til sidst røg opsparingen til ferien.

Den lille pige blev større, men livet var svært i den lille familie. Pengene forsvandt hurtigere end gratis energidrik i en 8. klasse, og forældrene skændtes konstant. Til sidst blev den lille pige fjernet fra hjemmet, da kommunen ikke mente, at forældrene var i stand til at passe hende længere. Forældrene blev selvfølgelig ulykkelige, men de vidste godt inderst inde, at de selv havde bragt deres lille familie i denne situation, og de græd hver aften foran deres lysende computerskærme.

Pigen hed Rapunzel og skulle bo ved en meget skrap dame, som hed Helle X. Damen skulle være Rapunzels stedmoder, og den lille pige fik et fugtigt og koldt værelse øverst oppe i stedmoderens gamle villa. Helle X vidste udmærket godt hvor helt utroligt dårlige forældre, den lille piges mor og far havde været. Hun besluttede, at den lille pige aldrig nogensinde måtte komme på internettet og lide samme skæbne. Derfor sad den lille pige alene på værelset og havde kun dukker og puslespil at lege med. Hun havde også en telefon på

værelset, men hun måtte kun bruge den til at modtage opkald fra stedmoderen. Alle andre apps end lommeregneren var spærrede eller afinstalleret af stedmoderen.

Efter at have boet noget tid hos stedmoderen skulle pigen begynde at gå i skole, men i stedet fik hun hjemmeundervisning på sit kolde værelse. Hende på skolen havde børnene mobiltelefoner og computerrum, og Helle X skulle slet ikke nyde noget af, at pigen blev udsat for de forfærdeligheder, som internettet var fuldt af.

Der var dog lige det lille problem, at den skrappe stedmor ikke kunne få udbetalt penge fra kommunen, hvis pigen ikke mindst en gang om måneden kom på nettet og snakkede med en socialrådgiver. De ville se, om Rapunzel havde det godt hos Helle X. Derfor måtte hun måned efter måned sørge for, at Rapunzel kunne komme på nettet og snakke med rådgiveren.

Helle X kunne naturligvis godt selv gå på nettet og sad hver aften og grinede af kattevideoer på sin mobil. Pigen kunne høre hende og undrede sig over, hvad der var så sjovt. Hun blev trist, når hun hørte stedmoderen grine hysterisk nede i stuen. Hendes mave trak sig sammen, og hun følte sig meget ensom.

Når det var tid til at snakke med kommunen, råbte Helle X ud af vinduet til pigen:

“Rapunzel? Rapunzel, tænd for Bluetooth på telefonen!”

Stedmoderen overvågede selvfølgelig pigen, når hun delte internetforbindelsen via sin egen telefon. De loggede på kommunens hjemmeside, snakkede med socialrådgiveren og så lukkede Helle X forbindelsen ned igen. Sådan gik det i mange år, og stedmoderen købte altid den nyeste og fedeste mobil hvert år for de penge, som hun skulle bruge til at købe ting til pigen for.

En dag sad der en dreng med kasket på og ventede på bussen udenfor villaen. Han kedede sig helt vildt, og bussen var forsinket. Det gjorde ikke så meget, for han kunne lige nå tjekke sin Youtube-kanal, imens han ventede. Der havde allerede været flere tusinde inde og se hans klip om skolens klamme toiletter. Drengen grinede og redigerede beskrivelsen til videoen:

OMG! ... +3000 views og en bunke likes. Det er for sygt. I er så f#%&# nice allesammen! Så kan inspektøren se de klamme skidekabiner på Youtube! Gør han mon noget ved det?! ͇_(ツ)_/͇
/CapBoy02

Han lukkede Youtube igen og spyttede et stykke tyggegummi ud af munden i en flot bue lige hen i skraldespanden. “Pwned!” udbrød han grinede og kiggede på telefonen igen. Han legede lidt rundt i menuerne og opdagede, at der var en internetdeling på en telefon lige i nærheden. Han kunne ikke lade være og prøvede at logge på forbindelsen. Der var password på. “Fuck,” sagde han til den due, der lige var landet foran busstoppestedet. Han skulle lige til at starte et spil på telefonen, da han inde fra haven bag hækken hørte en damestemme sige:

“Rapunzel? Rapunzel, tænd for Bluetooth på telefonen!”

Drengen rejste sig, gik over til hækken og kiggede ind mellem de tætte grønne blade. Oppe i et vindue på førstesalen af huset bag hækken, stod der en helt vildt smuk pige. Hun så lidt underlig ud med en slags gammel kjole på eller noget, men - fuuuuuck - sikke nogle øjne. Drengen kunne slet ikke lade være med at kigge på hende. Han trak hovedet lidt tilbage, da han så en gammel kone stikke sit hoved ud af vinduet og kigge på mod pigen.

“Jeg har tændt nu,” sagde pigen.

“Du starter ikke for appen, før jeg er kommet op,” sagde konen. “Du rører ikke telefonen!” Hun lød mega skrap og bitchede løs. CapBoy02 rystede på hovedet og kiggede efter pigen igen, men hun var ikke i vinduet mere. Han kiggede ud på vejen og så bussen køre igen. Han havde slet ikke hørt den. CapBoy02 sparkede til en tom chipspose og bandede. Der var ikke andet at gøre end at sætte sig ned og vente igen.

Efter nogle minutter gik havelågen pludselig op, og den sure dame kom ud på fortovet med sin cykel. Hun kiggede på CapBoy02 og samlede sine læber til en smal streg. Damen cyklede forbi ham og fortsatte ned mod byen med et indkøbsnet i den ene hånd. CapBoy02 kiggede efter den sure dame. “Hmm ...,” sagde han ud i luften. “Jo, fandme jo.” Han vendte sin kasket om og gik ind af havelågen. Der var helt stille i haven. Han listede hen under pigens vindue og prøvede at lyde som den sure dame:

“Rapunzel? Rapunzel, tænd for Bluetooth på telefonen!”

Han kunne høre, at hun åbnede vinduet, og prøvede igen:

“Rapunzel? Rapunzel, tænd for Bluetooth på telefonen!”

“OK, men jeg har jo snakket med damen fra kommunen. Jeg har tændt igen. Den siger noget med en kode, og om jeg kan bekræfte den. Skal jeg det?”

“Ja, bare tryk OK,” sagde drengen og forsøgte igen at efterligne den sure dame. CapBoy02 kunne næsten ikke lade være med at råbe til hende, men han ville lige lave lidt sjov først. Telefonerne var parret, og han fik hurtigt administrator-adgang med den, ikke helt lovlige app, som han havde fundet på nettet for nylig. Uden at pigen vidste det, installerede han et par forskellige apps på hendes telefon og sendte hende et snap af ham selv, mens han stod og grinede nede i haven og skar ansigter. Han kunne høre, at pigen åbnede hans snap. Hun hang ud af vinduet for at kigge ned i haven, men han gemte sig under tagudhænget. Han kiggede på uret i hjørnet af telefonen og så, at bussen ville være der lige om lidt. Han sendte hende linket til CapBoy02 Youtube kanalen og hørte, at hun åbnede en af hans første videoer. Han løb ud af havelågen og nåede lige akkurat at kaste sig ind i bussen. Pigens netforbindelse ville selvfølgelig ryge, når bussen kørte, men det havde været skide sjovt. Hun måtte være pænt forvirret!

CapBoy02 lænede sig tilbage i bussædet og kiggede på det billede, som han havde taget med pigens kamera, uden hun havde opdaget det. Det kildrede i hans mave. Hun så egentlig lidt trist ud, syntes han. Hendes øjne var blå, meget blå, og han blev ved med at kigge på det lille spejlbillede ind i hendes verden, som han havde stjålet fra hende.

De næste mange uger tog CapBoy02 tit bussen tilbage til villaen, selv om han slet ikke skulle noget i hendes bydel. Hver gang råbte han, at hun skulle tænde for Bluetooth forbindelsen, og så delte han sin internetforbindelse med hende. Han turde ikke rigtig stille sig ud i haven og snakke med hende. Ja, ultraseje CapBoy02, med den fedeste Youtube kanal på skolen, var faktisk sygt meget genert. Derfor sad han ude ved busstoppestedet og sendte snaps til pigen og chattede med hende. Han viste hende en masse Youtube videoer, som hun var totalt vild med. Hun sendte i hvert fald rimeligt mange smileys tilbage til ham.

En dag samlede han mod til sig og spurgte, om han måtte komme ind til hende. Pigen skrev, at hendes dør til værelset var låst af stedmoderen, så det var umuligt. CapBoy02 overvejede, om han kunne sparke kælderruden ind og komme op til pigen på den måde. Det var sgu da ikke i orden, at hun var låst inde. Total bitch, hende stedmoderen.

Da det var tid til at snakke med kommunen igen, overvågede Helle X som sædvanligt pigen. Rapunzel sad bagefter i sine egne tanker og stirrede ud i luften. Uden at tænke over hvad hun sagde, så kom hun til at spørge stedmoderen om, hvorfor man ikke kunne gå på Youtube på telefonen, ligesom når drengen delte sin internetforbindelse med hende. Helle X blev rasende og tvang pigen til at fortælle, hvad der var sket, og hvem drengen var.

Helle X kørte derefter pigen ud til sit lille sommerhus ved søen og låste hende inde. Hun fik besked på ikke at åbne døren, hvis der kom nogen. Heller ikke for posten. Stedmoderen kørte tilbage til villaen og satte sig til at vente på pigens værelse. Efter et par dage hørte Helle X en stemme nede fra haven:

“Rapunzel? Rapunzel, tænd for Bluetooth på telefonen!”

Den onde stedmoder var klar og tændte for Bluetooth på pigens telefon. I samme øjeblik, som hun kunne se, at der var forbindelse til den anden telefon, sendte hun en virus til drengen, som gav hende kontrol over telefonen. Hun havde købt hacker app'en på nettet og betalt mange penge for den. Hurtigt stjal hun passwordet til alle de apps, som CapBoy02 startede. Derefter ændrede hun passwordet på dem alle og sendte koderne til sig selv. Hun lukkede for Bluetooth forbindelsen og gik på nettet på sin egen dyre telefon. Det første, hun gjorde, var at lægge en video om at hække sine egne grydelapper op på CapBoy02 Youtube kanalen. Derefter lagde hun et billede af en mishandlet kat op på Instagram. Det opslag plastrede hun til med grinende emojiis og tilføjede: #KittyKittyBangBangLOL og #CatHater. Helle X grinede og kiggede ud på busstoppestedet, hvor en dreng med kasket på stod og trykkede desperat på sin smartphone.

CapBoy02 var totalt smadret. Han havde ikke adgang til noget som helst. Hans kontaktoplysninger var væk. Han kunne ikke sende snaps. Hans Instagram profil postede hver eneste dag helt sindssyge billeder, og alle hans venner svinede ham til i kommentarerne. Han turde ikke tage i skole og lå bare hjemme i sengen og fakede, at han var syg. Det var ugen før sommerferien, og CapBoy02 forsøgte at få adgang til sine konti, men det var en lortesupport, som bare svarede tilbage med ligegyldige råd om at genstarte app'en eller ringe til et nummer i Israel.

Efter at have kæmpet i flere dage med at få kontrollen tilbage over sine profiler, tvang hans mor ham til at tage med på en badetur. Han brokkede sig højlydt, men der var ikke

noget at gøre. Moderen havde godt lagt mærke til, at han var ked af. Det var sikkert kærestesorger, hørte han hende sige til faderen, mens de vaskede op. Han var lige ved eksplodere og sige noget meget grimt til hende, men det var bare ikke til at forklare, hvad der var sket. Han sukkede og gik ind for at finde sine badebukser. Han puttede også sin powerbank med i tasken. Det kunne jo være, at han løb tør for strøm. Han kiggede ud af vinduet og hang med hovedet. Der var jo ikke meget han kunne bruge telefonen til alligevel. Den bitch havde jo crashed hans liv totalt. Ingen af vennerne gad snakke med ham, og han kunne kun skrive til dem fra en ny profil, som de ikke troede på, var ham. Han følte sig helt alene i verden.

Ved søen surmulede CapBoy02 i skyggen, mens hans to små søstre plaskede rundt i vandkanten. Han trak hættten fra trøjen op over hovedet og sagde til sine forældre, at han ville gå en tur. De hørte ham ikke, for de to små møgtøser skreg helt vildt. De ville begge to have den sidste chokoladekiks. CapBoy02 tog kixsen og gik, inden de opdagede det.

Det var varmt, og fluerne irriterede ham. Han prøvede at vifte dem væk, men det hjalp ikke. Det var alt for varmt med den hættetrøje på, og han tog den til sidst af og puttede den i rygsækken. OK, det var ikke en super cool T-shirt, han havde på, men han var alene i skoven, og han kunne lige så godt lade være med at lave en video. Hans kanal stadig var låst. Han knyttede sine næver, indtil de blev helt hvide, og tænkte på de sidste par videoer, den bitch havde lagt op. Make-up tips for gravide, noget om måger og så trumfen over dem alle: Et langt klip om en eller anden politiker i Tyskland - på tysk! Det var så mega frustrerende.

Af ren vane hev han sin telefon op af lommen, mens han gik hen af den lille skovsti rundt om søen. Han bladrede rundt i menuerne uden rigtig at gøre noget. CapBoy02 tog sin rygsæk af og satte den på jorden mellem sine ben. Han rodede lidt rundt efter den lille højttaler. Han kunne da i det mindste fyre op for lidt musik, så det var lidt mindre røvsygt at sidde her og vente på, at de skulle hjem igen. Han tjekkede højttaleren for at se, om der var strøm på den. Det var der. Han havde slået Bluetooth fra på telefonen for at spare strøm, kom han i tanke om. Den gamle telefon, han havde sidste år, var altså noget bedre på det punkt. Han var nødt til at gå ind i listen over parrede devices for at vælge højttaleren. Hvorfor kunne den ikke bare vide, hvad han ville?

CapBoy02 sad på en tyk gren ud over søens bred og svingede med benene. Han havde nær tabt telefonen i vandet, da han kiggede på listen over parrede Bluetooth devices. Den blinkede kun lige kort, men han var helt sikker. Eller hvad? Stod der ikke lige *Rapunzel Phone* i listen? Han lukkede menuen og åbnede den igen. Der var kun hans højttaler på listen. Han prøvede én gang til, men der var altså ikke andre devices. Det måtte have været en fejl i telefonen, som viste et gammelt resultat. Lorte telefon. CapBoy02 fakede et kast med telefonen ud mod nogle ænder i søen og bladrede irriteret rundt i sine playlister. Han kunne ikke finde noget, som han havde lyst til at høre. Han svedte og var tørstig og kom i tanke om colaen i rygsækken. Han kravlede forsigtigt ind fra grenen og gik hen til træstubben, hvor tasken stod. Colaen var stadig kold - yes - og CapBoy02 lagde telefonen fra sig på træstubben, mens han åbnede den. Han tog en lang slurk, og det prikkede i næsen. Pludselig lyste telefonen op med en besked om et parret Bluetooth device i nærheden. Han hostede og spruttede cola ned af sig selv, da han så, at det igen var *Rapunzel Phone*, som stod på listen. Han kiggede sig omkring og opdagede et lille sommerhus inde mellem træerne. "Det fandme løgn ... ," sagde han stille for sig selv. Det

måtte være en fejl. Alligevel gik han nærmere på huset og så en lyshåret pige sidde ved et bord inde i husets stue. Han gik helt hen til ruden, tog mod til sig og bankede på ruden. Den lyshårede pige fik et chok og hoppede i stolen. Hun vendte sig om og gennem hårløkkerne kunne CapBoy02 se, at hun havde grædt. Hun gik hen til vinduet og han pegede på håndtaget, for at hun skulle åbne. Hun kiggede bange ud af vinduet og rystede på hovedet.

“Kom nu,” sagde drengen med kasketten og grinede til hende. Hun tog fat i håndtaget og tøvede, men til sidst åbnede hun.

“Hej,” sagde hun. “Du er nødt til at gå. Jeg må ikke snakke med nogen.”

“Er det hende din skide sure mor, du er bange for?” spurgte drengen.

“Det er ikke min mor. Hun er min stedmor, og jeg må altså ikke snakke med dig.”

“Hvorfor ikke?” spurgte drengen og smilede.

“Du delte din internetforbindelse med mig.”

“Ja,” sagde drengen. “Det var egentlig mest for at drille lidt,” sagde han og kiggede ned på sine fødder. “Men det endte rimeligt dårligt, da din stedmoder fuckede mine konti helt op.”

“Jeg ved det godt,” sagde Rapunzel stille. “Men måske kan jeg hjælpe dig.” Min stedmoder glemte sin telefon, da hun kørte væk fra sommerhuset i morges. Måske kan vi gøre noget. Jeg har set hende trykke koden flere gange. Jeg kan godt låse den op.”

“Luk mig ind,” sagde drengen.

“Jeg tør ikke.”

“Det er sgu da helt sindssygt. Hun må da ikke spærre dig inde. Luk mig nu ind. Jeg er altså ikke farlig. Højst lidt irriterende.” Drengen grinede og gik hen mod døren.

Rapunzel lukkede drengen ind, og sammen fik de låst stedmoderens telefon op. CapBoy02 fik hurtigt ændret passwords på sine konti igen, og til sidst installerede han en app, som optog video, uden man kunne opdage det. App'en sendte videoklippene videre til en midlertidig e-mail, som CapBoy02 oprettede til formålet. Han lovede Rapunzel, at han nok skulle hjælpe hende, og hun bare skulle lade som ingenting. CapBoy02 løb tilbage til sine forældre, der var ved at pakke sammen.

I løbet af de næste par uger fik CapBoy02 travlt med at kigge på de videoklip, der blev sendt fra stedmoderens telefon. Han var mega chokeret over, hvor led Helle X var. Til sidst fortalte han sine forældre om hele historien, og sammen kontaktede de kommunen. Med udgangspunkt i videomaterialet, gik der ikke lang tid, inden Rapunzel blev hentet af kommunen og anbragt i en anden plejefamilie, som boede i nærheden. Rapunzel kom endda til at gå på samme skole som CapBoy02, og han hjalp hende med alt det, som var svært ved at starte i en skole, når man ikke har prøvet det før. Han beskyttede hende, når nogen drillede, og lavede videoer sammen med hende i fritiden på en ny og helt vildt populær Youtube kanal, de lavede sammen.

... og sådan endte historien om de to Youtubere CapBoy02 og Unz3IRap, som du garanteret allerede kender fra nettet.

Novelle af:

Lars Behn-Segall

Stensborgvej 2b, Levring

8620 Kjellerup

Telefon: 61701476

Mail: marv@gnavebehn.dk

www.gnavebehn.dk

Dette værk er under en Creative Commons Navngivelse-IkkeKommerciel-IngenBearbejdelse 4.0 International licens. Besøg <http://creativecommons.org/licenses/by-nc-nd/4.0/> for at se en kopi af licensen.

